

Rendszergazda a pokolból

Manapság rengeteget hallani a munkahelyi erőszakról. Most a rendszerfelügyelethez kapcsolódó feszültségekről lesz szó. A borítón látható kép ellenére a Linuxvilág nem támogatja az erőszakot.

Vajon miért is van mindig valamiféle válsághelyzetben a rendszergazda mint személy, és a rendszerfelügyelet mint foglalkozás? Miért van az, hogy a rendszerfelügyeleti munkakör mindenkinek örökös harcot és beteges tervezésű új rendszerek üzembe pofozását jelenti? Hol van az elismerés és a jutalom a rendszergazda szakértelmének, amivel működésre bírja az eszközöket? Ne nevels!

A válasz az utolsó kérdésre: „Sehol. Természetesen. Üdv neked a kiegészítés elkerüléséért folyó versenyben. Ne kísérled megváltoztatni a rendszert; kaszálj nagyot és szállj ki.”

A gazdasági szakértők mindenhol azt tanácsolják a menedzsereknek, ne próbáljanak kutyát tartani és ugatni egyszerre. Ez a cikk azonban abban a hitben íródott, hogy a vezetőség egyáltalán nem törődik azzal, hogy jó hirdetési hadjáratot bíró, de idióta termékeket zúdít a szegény, hadviselő rendszergazda nyakába. Pedig nem így kellene lennie. *Norman Solomon* ezt írja: „Az egyik legjobb útja annak, hogy elvegyük az emberek kedvét a lázadástól, ha hamis lázadások lehetőségét ajánljuk fel nekik.” És a rendszergazdáknak semmijük nincs a hamis lázadás lehetőségén kívül. A csapóján keresztül, ami pont olyan közel van, mint a legközelebbi SSH-ügyfél, a rendszergazda-kultúra kivirágzott a vezetés elnyomása alatt. Virágai azok a hírcsoportok, levelezőlisták és honlapok, amelyek mind ugyanazt a tételt hirdetik: minden rendszergazda felsőbbrendű. Ez nem meglepő egy ilyen sokféle háttérrel és képességekkel bíró embercsoporttól. A rendszergazdák mindent összevetve kitűnő írók és alkotók. Akkor mégis miért ekkora kín a rendszergazdaság? *Simon Travaglia* Pokoli Rendszergazdája a rendszergazdák népi hőse, történetei mindenhol ott vannak. Ha még nem olvastad volna a P. R. történeteit, ő egy öntörvényű ember, aki élvezetét leli mindazok kínzásában, akik kérdezni merészelnek tőle (és azokéban

is, akik nem, csak a biztonság kedvéért). Csakhogy az emberekkel való rosszindulatú szórakozás még nem teszi jobbbá a rendszert. P. R. szórakoztató, de P. R. útja csak több gondhoz, kevesebb segítséghez és még több elveszett felhasználóhoz vezet, akikkel dűlőre kell jutni. Amit P. R. képvisel, lehet, hogy hatalomnak tűnik, de az igazi hatalom a hasznos dolgok létrehozásának képességében rejlik. És ezt nem érheted el pusztán azáltal, hogy végrehajtod a „yengeelműjűek” követeléseit, és bosszút állsz, ahol csak tudsz. Nem az információs minisztériumnak dolgozol. A valós világban a rendszergazda inkább odébb sétál előlük. És a Linuxot ismerő emberek számára meglévő munkaerőpiacon elválhat a következő nehézfelfogásútól, és az őt követőtől is. Képzeld el egy céget, ami a te módszered szerint dolgozik, mert olyan rendszert építettél, ami a te módszered szerint működik, vagy egyszerűen csak működik, pont. Mert lehetséges. A Pokoli Rendszergazda csak pusztítani képes, de egy rendszergazda alkotni is.

Don Marti (dmarti@ssc.com)
a Linux Journal szakmai szerkesztője.

Kapcsolódó címek

- A Pokoli Rendszergazda Naplója
- ➔ <http://ludens.elte.hu/~tiz/pokoli1.html>
- The Bastard Operator from Hell Complete
- ➔ <http://members.iinet.net.au/~bofh/>
- The Trouble with Dilbert by Norman Solomon
- ➔ <http://www.freespeech.org/normansolomon/dilbert/book/>

